

הנה כפה את עין הארץ (במדבר כב), יש אומרים, סיחון ועוג, שהרגו אותו ישראל, שהיו עין הארץ. אלא כשהבבאי הקדוש ברוך הוא ארבה על ארץ מצרים, מה כתוב? (שמות י' ויבס את עין כל הארץ ותחשך הארץ. למה? כל הארץ ותחשך הארץ. ברכיה? מושם שפל המכתפים והקוסמים של העולם לא יכולו לעשות כפפים, אלא דבר אחד בדרכיה אחת, בפעם אחת. ולעם הצעה הבבאי ארבה, מבלב מלכה מינים מבולבלים אלו באלו, עד שלא יוכל כל המכתפים וככל הקוסמים לעמוד לפנייהם. וזהו ויבס את עין כל הארץ. וכן אמר בתוב, הנה כפה את עין הארץ.

אמר רבי אבא, בא וראה, בלק ובלעם לא היו בעולם מכתפים וкосמים פמותם. בלעם, فهو ותקפו היה בפה ובעניינם. בלק, فهو ותקפו במעשה הידים. וזה ה策ך את זה. שהרי כל מיני כפפים של העולם בפה ומעשה היה, ובכם תלויים. לבלעם היה לו לשון, ולא ידרים. לבלק היה לו ידים, ולא לשון.

הלו החברים, והמשמש היה מאוד חזקה. ראו אותו שדה ביפוי של עשבים, ומם יוצאים לכל צד, ועצים של שדה רבים. ישבו שם. אמר רבי אלעזר: ומה נאה מוקום זה לנוות בו.

בעוד שהיו יושבים, הנה נחש גדל בא, בחזק המשמש. עבר לפניהם. אמר לו רבי אלעזר: נחש נחש, סטה לך מדרךך, שהרי אותו האיש שב והנתנו על מה שעשה, ולא יוסיף לעשות אותו דבר. מהו החברים. אמר רבי אבא: מה זה? אמר להם: שתקן. אמר רבי אלעזר: נחש נחש, אמר ר' אלעזר, לבר משמים, התנתנו לו מה שרצו לו נחשיא, אהנחים הוהו גברא, ושיוי

הנה כפה את עין הארץ, אית דאמר, סיחון ועוג, דקטלי לון ישראל, דהו עינה דארעה. אלא بد איתי קוידשא בריך הוא ארבה על ארעה דמצרים, מה כתיב, (שם י' טו) ויבס את עין כל הארץ ותחשך הארץ. אמר, בגין דבל חרשין וкосמין דעלמא, לא יכולין למעבד חרשין, אלא מלאה חדא, בדרגה חדא, בזמנא חדא. ולעמא דא איתה ארבה, מבולבל בכמה זיני מבולבלים אלין באליין, עד דלא יכולו כל חרשין וכל קוסמין, למייקם קמיהו. ודא הוא ויבס את עין כל הארץ. והכא כתיב,

הנה כפה את עין הארץ.

אמר רבי אבא, בא וראה, בלק ובלעם לא היו בעולם חרשין וкосמין כוותיהו. בלעם, חיליה ותוקפיה הוה בפומה ובעניינין. בלק, חיליה ותוקפיה בעובדא דידין. ודא אצטריד לדא. דהא כל זיני חרשין דעלמא בפומה ועובדא הוו, ובהו פליין. בלעם הוה ליה לישן, ולא ידין. בלק הוה ליה ידין ולא לישן.

אלו חביריא, ושמsha הוה תקייף לחדא, חמו הוה בא בחקל בשפירו דעשבין, ומיין נפקין לכל סטר, ואילני חקלא סגיאין, יתבי פמן. אמר רבי אלעזר, כמה יאות אמר דא לנויה באיה.

אדרשו יתבי, בא חייא רברבאathy, בתוקפא דshmsha, עבר קמיהו. אמר ליה ר' אלעזר, חייא חייא, סטי לך מאורחה, דהא הוה גברא תפ, ואתנחים על מה דעבד, ולא יוסיף למיעבד הוה מלאה. פווהו חביריא, אמר רבי אבא, מי הαι. אמר לון שתייקו. אמר ר' אלעזר, חייא חייא, לבתר דליךשו לך מן שמייא, אהנחים הוהו גברא, ושיוי